

INHOUDSOPGAVE

- 1 NVC congres 2017
Van de voorzitter
- 2 Internet en jeugdcriminaliteit onder de loep
Frank Weerman - senior onderzoeker NSCR en bijzonder hoogleraar jeugdcriminologie Erasmus Universiteit Rotterdam

Het nieuwe gezicht van mensenhandel.
Naar een beter begrip van arbeidsuitbuiting.
Masja van Meeteren - universitair hoofddocent Universiteit Leiden
- 3 Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties
Janine Janssen - hoofd onderzoek Landelijke Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (LEC EGG) en Lector Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties Avans Hogeschool Den Bosch
- 4 Welfare Banopticon
Vero Nagy - universitair docent Universiteit Utrecht
- 5 Het CNN: Criminologisch Netwerk Nederland

Colofon

NVC congres 2017: 15 en 16 juni 2017

Het jaarlijkse NVC-congres vindt dit jaar plaats op 15 en 16 juni 2017, wederom in het Kamerlingh Onnes Gebouw te Leiden.

De Call for papers en het programma volgen binnenkort, maar het thema dit jaar is: **Criminologie en de Praktijk**.

Houd de datum vast vrij!

Van de Voorzitter

Beste criminologen,

2017 is een belangrijk jaar voor de Nederlandse Vereniging voor Criminologie. In zekere zin staat de vereniging sinds vele jaren 'op eigen benen'. Vanaf dit jaar is het lidmaatschap van de NVC niet langer automatisch gekoppeld aan een abonnement op het Tijdschrift voor Criminologie. De reden is dat de afgelopen jaren vele leden aangaven deze koppeling niet langer te wensen. Vaak omdat leden via het werk al toegang hadden tot het tijdschrift en dus niet ook nog privé wilden betalen voor een abonnement. En ook omdat men steeds minder het tijdschrift leest in de papieren uitgave, maar vaker alleen de digitaal geselecteerde artikelen waarin men geïnteresseerd is. De

loskoppeling betekent overigens niet dat de NVC het belang van het tijdschrift en de andere wetenschappelijke tijdschriften op criminologisch terrein niet langer onderkent. Integendeel! Deze tijd vraagt echter om nieuwe wijzen om vereniging en tijdschrift te laten bloeien en groeien.

Vanaf 2017 kunt u zich voor een veel lager bedrag dan voorheen inschrijven als lid van de NVC. Een combinatie met het Tijdschrift voor Criminologie en/of het Tijdschrift voor Cultuur en Criminaliteit is ook mogelijk. Boom Lemma biedt leden van de NVC een forse korting op een abonnement van deze tijdschriften. En met een lidmaatschap betaalt u zoveel minder op het jaarlijkse NVC-congres dat de combinatie goedkoper is dan alleen inschrijving voor het congres!

De loskoppeling van abonnement en lidmaatschap betekent ook dat het bestuur van de vereniging de administratie en het websitebeheer nu zelf ter hand neemt. De bouw van een nieuwe website en de inrichting van een digitale en financiële administratie heeft de nodige tijd in beslag genomen. De vereniging dankt Boom Lemma en in het bijzonder Charlotte Helmers voor de goede ondersteuning van de afgelopen jaren.

De NVC wil er zijn voor ieder die zich door opleiding of beroep criminoloog voelt. Voor de 'usual suspects' uit de academische criminologie en ook voor de vele jonge criminologen die na de criminologische opleiding de arbeidsmarkt opgaan. Kernactiviteit is en blijft het stimuleren van de wetenschappelijke basis van de criminologie en het ondersteunen van het uitdragen van wetenschappelijke criminologisch kennis, of dat nu binnen de academie of naar de beroepspraktijk is. Dat doet de NVC graag in samenwerking met de genoemde tijdschriften en het Criminologisch Netwerk Nederland (waarover in deze nieuwsbrief meer). En daartoe blijft de NVC naast het congres de bekende studiemiddagen organiseren en ondersteunt zij de inhoudelijke samenwerking en netwerkvorming rond deelthema's in de criminologie binnen de divisies van de vereniging. En natuurlijk de periodieke publicatie van deze nieuwsbrief. Meer informatie over dit alles vindt u op de geheel vernieuwde website van de vereniging, op het oude en vertrouwde adres: www.criminologie.nl

Tenslotte dank ik Nicole Haas en Daan van Uhm voor de samenstelling van deze nieuwsbrief die illustreert dat NVC er voor 'jong en oud' is: de bijdragen zijn van en over criminologen die aan het begin staan van de verschillende fasen in een wetenschappelijk carrière: van net afgestuurd of gepromoveerd tot net benoemd als lector of hoogleraar.

Veel leesplezier,

Wim Huisman

Internet en jeugdcriminaliteit onder de loep

Internet en jeugdcriminaliteit onder de loep

Frank Weerman - senior onderzoeker NSCR en bijzonder hoogleraar jeugdcriminologie Erasmus Universiteit Rotterdam

De afgelopen twee decennia is de rol van het internet in het sociale en economische leven sterk toegenomen en dat geldt nog in sterkere mate voor jongeren. Zo hebben sociale media zich sterk ontwikkeld, met ongeveer tien jaar geleden de opkomst van Hyves, daarna Twitter en Facebook, en sinds enkele jaren Instagram en Snapchat. Social media zijn voor jongeren een manier geworden om de eigen identiteit mede vorm te geven en kenbaar te maken. Ook is het bezit en gebruik van smartphones sinds de invoering van de iPhone in 2007 enorm gegroeid. De online-wereld is nu op bijna elke plek beschikbaar en bereikbaar.

Bij het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR) ben ik als senior onderzoeker de afgelopen jaren onder meer actief geweest bij de opzet en coördinatie van twee grootschalige longitudinale onderzoeken naar crimineel gedrag van adolescenten. In deze onderzoeken zijn onder meer de sociale netwerken van jongeren in kaart gebracht, als ook hun tijdsbesteding en hun deelname aan problematische jeugdgroepen. Tot nu toe is er in dit soort criminologisch onderzoek echter nog relatief weinig aandacht besteed aan online-activiteiten van jongeren. De komende jaren wordt dit een van mijn aandachtspunten, mede in het kader van de nieuwe leerstoel Jeugdcriminologie aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam, waarop ik sinds juli 2016 ben benoemd tot bijzonder hoogleraar.

Ten eerste wil ik weten in hoeverre leeftijdsgenoten ook online invloed uitoefenen op de ontwikkeling van crimineel gedrag van jongeren. Over de rol van leeftijdsgenoten bij delinquent gedrag weten we al veel met betrekking tot de offline-wereld, onder meer vanuit de onderzoeken die ik de afgelopen jaren bij het NSCR heb verricht. Jongeren kunnen elkaar op allerlei manieren beïnvloeden, via lange termijn processen zoals socialisatie en overdracht van morele opvattingen en attitudes, maar ook via situationele processen die zich voordoen als jongeren zonder toezicht rondhangen op straat. In hoeverre bestaan er ook online pendanten van zulke processen? En hebben die ook een eigen invloed op gedrag van jongeren of is er vooral sprake van overlap met offline vrienden?

Een ander onderwerp waarin ik ben geïnteresseerd is de manier waarop problematische jeugdgroepen en 'gangs' zich manifesteren op internet. Traditioneel waren dit soort groepen vooral zichtbaar op straat, maar in toenemende mate zijn ze ook actief online. Er is echter nog niet zo veel bekend over hoe ze dit doen, welke functie dit heeft voor deze groepen en voor de jongeren die daarbij horen, en welke variatie daarin bestaat.

Tot slot wil ik graag weten wat de betekenis is van internet voor het niveau van jeugdcriminaliteit. Sinds 2008 daalt het aantal geregistreerde minderjarige verdachten gestaag, en opvallend genoeg is dit in heel veel Westerse landen het geval. Om dat te verklaren moet je dus niet alleen naar nationale ontwikkelingen

kijken, maar ook en misschien vooral naar globale veranderingen. In een binnenkort te verschijnen artikel in *Justitiële Verkenningen*, werk ik uit hoe de wereldwijde opkomst van social media en smartphones een verklaring zou kunnen bieden voor de daling in de geregistreerde jeugdcriminaliteit (zie ook mijn blog op www.crimineur.nl). Tegelijkertijd vermoed ik dat de ontwikkelingen ook hebben geleid tot een toename van online criminaliteit gepleegd door jongeren, die echter veel minder zichtbaar is in de justitiële statistieken. Hoe die online jeugdcriminaliteit er dan in de praktijk uit ziet is ook onderwerp voor nader onderzoek.

Ik hoop naar deze onderwerpen onderzoek te gaan doen in samenwerking met studenten, promovendi en collega's. Daarbij kunnen verschillende methoden worden ingezet. Aan de ene kant zou het mooi zijn om gebruik te maken van de nieuwe mogelijkheden die het internet biedt. Social media zijn een rijke bron van informatie over groepen, sociale netwerken, opvattingen van jongeren en jeugdcultuur, die via allerlei software zijn te analyseren. Ook smartphones bieden potentieel interessante mogelijkheden om informatie over jongeren te verzamelen over de tijd. Tegelijkertijd blijven traditionele methoden van onderzoek, zoals vragenlijsten, interviews en observatie, onontbeerlijk. Om inzicht te krijgen in wat jongeren online doen en wat ze daarbij drijft, is het nog steeds handig om ze ook in real life te ontmoeten.

Het nieuwe gezicht van mensenhandel

Het nieuwe gezicht van mensenhandel.

Naar een beter begrip van arbeidsuitbuiting.

Masja van Meeteren - universitair hoofddocent Universiteit Leiden

Met enige regelmaat verschijnen er berichten in de media over arbeidsuitbuiting. Zo herinneren veel mensen zich de misstanden in de champignonteelt die in 2012 aan het licht kwamen door een uitzending van het programma *Keuringsdienst van Waarde*. Hieruit bleek dat de Poolse werknemers werden misleid over het loon en de werkomstandigheden. Zij hadden nauwelijks vrije tijd en konden alleen minimumloon verdienen door de pluknorm te halen, wat voor velen niet haalbaar was. Hun loon werd door de werkgever ook nog eens afgeroomd, bijvoorbeeld door hoge bedragen voor kost en inwoning in rekening te brengen. Wat veel minder bekend is, is dat werkgevers voor zulke misstanden vervolgd (kunnen) worden voor mensenhandel. Zo was er afgelopen november een veroordeling voor mensenhandel in de champignon-zaak.

Afgelopen jaar ben ik begonnen met een 4-jarig onderzoeksproject (VENI) naar arbeidsuitbuiting in het kader van mensenhandel. Sindsdien merk ik dat ik erg vaak moet uitleggen wat arbeidsuitbuiting eigenlijk is, of in ieder geval wat ik eronder versta. Het lijkt alsof de meeste mensen denken dat er bij arbeidsuitbuiting vooral sprake is van een schending van arbeidsrechtelijke normen, en dat zij arbeidsuitbuiting niet associëren met mensenhandel. Voor een deel komt dit wellicht doordat de criminalisering van sommige vormen van arbeidsuitbuiting nog relatief recent is (in Nederland in 2005). Daarnaast wordt mensenhandel vaak verward met

mensensmokkel en daardoor niet in verband gebracht met arbeidsuitbuiting. ‘Handel’ lijkt immers verplaatsing te impliceren. Mensenhandel gaat echter in juridische zin over uitbuiting en grensoverschrijding is geen noodzakelijke voorwaarde. Voor mensenhandel is de aanwezigheid van de volgende drie elementen vereist: een handeling (bijvoorbeeld het transporteren, huisvesten of onderbrengen van een persoon), middelen (bijvoorbeeld dwang of misleiding) en een doel (bijvoorbeeld financieel gewin). Miljoenen mensen worden jaarlijks slachtoffer van mensenhandel. Verschillende non-profit –en overheidsinstellingen schatten dat mensenhandel wereldwijd een van de grootste criminele activiteiten is en dat arbeidsuitbuiting de meest omvangrijke vorm van mensenhandel is. Slachtoffers krijgen vaak te maken met ernstige fysieke en psychische problemen. Bovendien blijkt uit recent onderzoek dat het vaker voorkomt dat leed wordt toegebracht door werkgevers op de werkplek dan door mensenhandelaren tijdens het transport.

Arbidsuitbuiting in de zin van mensenhandel wordt beschouwd als schending van de mensenrechten en als ernstig misdrijf dat kan leiden tot een gevangenisstraf oplopend tot 12 jaar. Omdat arbeidsuitbuiting steeds meer wordt beschouwd als belangrijk maatschappelijk probleem, staat het momenteel hoog op de nationale en internationale beleidsagenda. Desondanks begrijpen we nog steeds maar weinig van het fenomeen. Tot dusver hebben veel wetenschappers zich vooral beziggehouden met literatuurreviews, juridische definities en normatieve aspecten van mensenhandel, en bestaat er een tekort aan empirisch onderzoek. Het schaarse empirische onderzoek dat er wél is, richt zich bovendien voornamelijk op seksuele uitbuiting en op grensoverschrijdende aspecten van mensenhandel. Hierdoor blijft het fenomeen van arbeidsuitbuiting binnen onze nationale grenzen onderbelicht. Onderzoek naar dit ‘nieuwe gezicht’ van mensenhandel staat nog in de kinderschoenen en heeft tot dusver met name beschrijvende resultaten en slechts beperkt theoretisch inzicht opgeleverd.

Het onderzoeksproject ‘*Het nieuwe gezicht van mensenhandel: naar een beter begrip van arbeidsuitbuiting*’ heeft als doel onze kennis over dit fenomeen aanzienlijk te vergroten. Het project streeft naar een beter begrip van de mechanismen via welke arbeidsuitbuiting tot stand komt en voortduurt. Welke typen arbeidsuitbuiting zijn er en hoe kunnen deze worden begrepen? Dit onderzoeksproject richt zich op de ontwikkeling van een empirisch onderbouwde theorie voor arbeidsuitbuiting en verwacht daarmee in belangrijke mate bij te dragen aan het opkomende onderzoeksveld. Hierbij zal gefocust worden op het blootleggen van verklarende mechanismen waardoor de enorme variatie binnen arbeidsuitbuiting kan worden begrepen.

Om de variatie in kenmerken en ervaringen van personen die betrokken zijn bij arbeidsuitbuiting te kunnen begrijpen, maakt dit project gebruik van een nieuwe onderzoeks aanpak. In tegenstelling tot in eerdere studies worden slachtoffers en werkgevers hierbij niet apart onderzocht. Arbeidsuitbuiting vindt immers plaats binnen een onderlinge verhouding tussen de twee. Dit vereist data waarin slachtoffers en werkgevers samenkomen: in opsporingsdossiers. Deze bevatten informatie over de aard van de uitbuiting en details over de persoonlijke achtergronden en motieven van slachtoffers en werkgevers. Ze omvatten verhoren met verdachten, slachtofferverklaringen, transcripties van telefoontaps en verslagen van observaties en huiszoekingen. Kwalitatief onderzoek op basis van zulke dossiers is door diverse criminologen reeds met succes uitgevoerd op verschillende gebieden, waaronder mensensmokkel, georganiseerde criminaliteit, vrouwencriminaliteit, jihadisme, jongerengeweld en drugssmokkel. Om triangulatie te realiseren wordt in het tweede deel van het onderzoek de analyse van opsporingsdossiers strategisch aangevuld met diepte-interviews met slachtoffers en werkgevers. Het zal niet eenvoudig worden om slachtoffers en werkgevers bereid te vinden om mee te werken aan het onderzoek. Gelukkig kan ik bouwen op jarenlange ervaring met onderzoek naar gevoelige kwesties onder moeilijk bereikbare groepen, zoals illegale migranten.

Het onderzoeksproject dient vooral een wetenschappelijk doel. Daarnaast zal het bijdragen aan het verder verbeteren van beleidsreacties op arbeidsuitbuiting. De vergaarde kennis zal niet alleen helpen bij het beter ondersteunen van slachtoffers en bij het opsporen en vervolgen van mensenhandelaren (wat op zichzelf broodnodig is) maar zal naar verwachting ook bijdragen aan het verminderen of voorkomen van dit misdrijf.

Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties

Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties

Janine Janssen - hoofd onderzoek Landelijke Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (LEC EGG) en Lector Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties Avans Hogeschool Den Bosch

Het meeste geweld in onze samenleving vindt plaats tussen daders en slachtoffers die elkaar niet alleen kennen, maar vaak ook een afhankelijkheidsrelatie met elkaar onderhouden. Jaarlijks worden meer dan 200.000 vrouwen en mannen en 119.000 kinderen slachtoffer van een vorm van geweld in afhankelijkheidsrelaties.

Vaak gaat het daarbij om geweld dat zich afspeelt in het gezin of de familie – denk aan partner-, kinder- en ouderenmishandeling en zaken als huwelijksdwang, vrouwenbesnijdenis en eergegrelateerd geweld – maar ook buiten familieverband hebben mensen afhankelijkheidsrelaties, waarbinnen helaas sprake kan zijn van geweld. Denk maar eens aan misbruik door professionals zoals docenten, badmeesters of verzorgend personeel in een instelling. Tot slot wordt onder het begrip ‘geweld in afhankelijkheidsrelaties’ ook mensenhandel geschaard. Gezien de ernst en de frequentie waarmee dit geweld zich manifesteert, heeft Avans Hogeschool in Den Bosch een lectoraat aan deze specifieke vorm van geweld gewijd. Sinds

2015 is Janine Janssen drie dagen per week al lector 'Veiligheid in afhankelijkheidsrelaties' aan het Expertisecentrum Veiligheid van deze Brabantse hogeschool verbonden. Janssen combineert deze functie met die van hoofd onderzoek van het Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld van de nationale politie.

Het onderzoek van het lectoraat komt niet rechtstreeks ten goede aan slachtoffers en plegers van geweld. Het lectoraat richt zich vooral op professionals. Dat is niet vreemd, want de thuishaven is immers een hogeschool die beroepsonderwijs verzorgt aan toekomstige professionals. Doel van het lectoraat is om de beroepspraktijk en het onderwijs te ondersteunen en zo het vakmanschap te bevorderen. Om echt iets te kunnen betekenen voor de professionals in de veiligheidszorg is een actueel inzicht in gewelddadige fenomenen noodzakelijk. Twee clusters met vragen staan daarbij centraal:

1. *Fenomenen in de levensloop*

In welke fase van de levensloop speelt het probleem? Welke factoren bevorderen of remmen het geweld? Welke rol speelt afhankelijkheid in relatie tot geweld in deze? Hoe weerbaar zijn betrokkenen? Hoe is het gesteld met hun *agency*?

2. *Mogelijkheden voor preventie en interventie*

De antwoorden op de hierboven gestelde vragen zijn essentieel als het gaat om preventie en het inzetten en ontwikkelen van goede interventies om de weerbaarheid van slachtoffers en plegers te vergroten. Wat werkt, waarvoor, wanneer en voor wie, en onder welke omstandigheden het best? Welke gevolgen hebben preventie en interventie voor een afhankelijkheidsrelatie? Is het streven om die in stand te houden, als hulpbron in te zetten of is juist het doel om het beëindigen ervan te bewerkstelligen?

Daarnaast verdient de rol van de professional bij de aanpak van geweld in afhankelijkheidsrelaties serieuze aandacht. Daarbij komen de volgende clusters met vragen in beeld:

- *Samenwerking met andere professionals*

Niet alleen met eigen collega's moet worden samengewerkt, maar ook met medewerkers van andere partnerorganisaties in die zorg. Hoe verloopt de samenwerking? Welke mogelijkheden zijn er om eventuele strubbelingen te voorkomen of op te lossen?

- *Samenwerking met afnemers van zorg*

Nu we van een verzorgingsstaat overgaan naar een participatiesamenleving, wordt ook in de veiligheidszorg een beroep op eigen kracht gedaan. Waar haalt de afnemer van zorg die *agency* vandaan? En welke gevolgen heeft een beroep op eigen kracht voor afhankelijkheidsrelaties en de verstandhouding met de professional?

- *Weerbaarheid van de professional in de veiligheidszorg*

Is de professional voor de uitoefening van zijn of haar taak adequaat toegerust? In dit verband kan niet alleen gedacht worden aan de aanwezigheid van kennis en ervaring, maar ook aan het beschikken over tijd en middelen. Hoe is het verder gesteld met verwachtingen van collega's en van andere partners in de veiligheidszorg waarmee samengewerkt wordt? En kan de professional voldoen aan en omgaan met de verwachtingen van afnemers van zorg?

Wie meer wil weten over het programma van het lectoraat kan kosteloos een exemplaar (hard copy) van de op 16 september 2016 uitgesproken lectorale rede 'Afhankelijkheid en weerbaarheid' opvragen bij Karlijn Juncker: ka.juncker@avans.nl

De rede kan overigens ook gedownload worden via:
<https://www.i-flipbook.nl/site/2/upload/flipbook/1319/pdf/lectorale%20rede%20Janine%20Janssen-bladerbaar.pdf>

Welfare Banopticon

Welfare Banopticon

Vero Nagy - universitair docent Universiteit Utrecht

Sinds de vijfde uitbreiding van de Europese Unie hebben veel Oost-Europese migranten gebruik gemaakt van het Vrij Verkeer van Personen in Europa. Bestaande denkbilderingen over de bedreiging van economische migranten uit ontwikkelingslanden, worden nu aangesterkt met een 'nieuwe dreiging' vanuit nieuwe EU-lidstaten, die vaak als profiteurs van de sociale voorzieningen worden verbeeld. Als vervanger van externe grenzen, is migratiebeleid verplaatst naar interne controlemechanismen waarin maatregelen omtrent sociale voorzieningen en migratie steeds meer verweven zijn met toezichtspraktijken van lidstaten, waardoor sociale dienstverlening ook misdaadcontrole doet vervagen. Dit heeft geleid tot verscheidene maatregelen die een selectief en beperkend beleid mogelijk maken wat betreft de toegang tot sociale diensten voor nieuwkomers. Vanuit dit perspectief is sociale dienstverlening een nieuwe geopolitieke aanzet geworden tot het gebruik van *social sorting*, waarbij door middel van digitale managementtechnieken toezicht kan worden gehouden over mobiele groepen.

Dit etnografische onderzoek analyseert de groeiende uitdagingen van 'surveillancestates' waarbij 'social sorting' als populatiecontrole een belangrijke rol speelt, wat ik omschrijf als 'Welfare Banopticon'. Deze studie behandelt de financiële drijfveren voor risicomangementstrategieën in gedigitaliseerde bureaucratieën, zoals 'profiling algoritmes' van de Belastingdienst. Besproken wordt hoe deze strategieën bepaalde migrantengroepen, die worden geassocieerd met een bedreiging voor de economische status quo, beoordelen en traceren. De centrale doelstelling van deze studie is het analyseren van de tactieken van individuen onder toezicht die gebruik kunnen maken een zogenaamd realiteitsgat, een discrepantie tussen het individu en zijn digitale data reconstructie, tussen de werkelijke en digitale identiteit. In het bijzonder wordt geanalyseerd hoe deze individuen tegenstrategieën voor digitale *social sorting* mechanismes ontwikkelen, door middel van identiteitsmanagement in hun omgang met uitkeringsinstanties. Hoewel kwalitatieve studies steeds meer aandacht besteden aan deze tegenreacties, blijkt er nog beperkt onderzoek te zijn uitgevoerd naar de *asymmetrieën van toezicht* (waarbij instanties meer data over een individu hebben dan zichzelf) en de effecten hiervan op de verplaatsing van transnationale mobiele groepen. Deze studie biedt een uitgebreide analyse van de tegenreacties die zijn bedacht door migranten die als economisch bedreigend worden gezien, zoals Roma. Als een interdisciplinaire, multi-sited analyse van *welfare surveillance* bespreekt dit onderzoek het geopolitieke aansporingsbeleid in de Europese Unie, en hoe calculerende omgangsstrategieën gebruikt worden om selectie in sociale diensten te vermijden. De centrale onderzoeksvraag betreft:

Hoe vormt de wisselwerking tussen gedigitaliseerde bureaucratieën van welzijnsdiensten en de coping-strategieën van nieuwkomers de selectieve dynamiek van Intra-Europese mobiliteit controle?

In lijn met de cultureel criminologische traditie van kwalitatieve data-analyse, is de toegepaste methodologie gebaseerd op een kritisch etnografische benadering. Multi-sited etnografie is verricht onder verschillende Roma gemeenschappen om zo hun omgangsstrategieën met controlemaatregelen te verklaren. De methode omvat drie praktijktoepassingen: multi-sited etnografie, institutionele etnografie en virtuele etnografie – elk gebaseerd op de drie contextuele kernaspecten van het onderzoeksonderwerp. De gebruikte onderzoekstechnieken zijn klassieke etnografische methodes voor dataverzameling zoals participerende observatie, interviewen en ‘schaduw’. Als onderzoeker, tolk, huisgenoot en ‘advocacy worker’ heeft de onderzoeker zich verschillende rollen aangemeten, die vaak in conflict stonden met elkaar. Dit leidde tot specifieke details over juridische overwegingen van de participanten. Als kernargument biedt deze studie een beschouwing van de rol van professionals, tolken, academici en non-profit organisaties, en wordt de rol van deze stakeholders in de ‘securitisation’ van Roma in Europa besproken. In de literatuur wordt gesteld dat ‘framing’ van Roma-etniciteit in relatie tot hun gemarginaliseerde positie en afhankelijkheid van uitkeringen, bijdraagt aan het behoud van bestaande beelden van de Roma als gelukzoekende etnische minderheid.

Concluderend laat de studie zien dat het berekende effect van bewustzijn van surveillance-praktijken onderschat wordt in het veld van de sociale dienstverlening. Het doel is om onaantrekkelijke migrantengroeperingen, die gezien worden als gelukzoekers en die zouden profiteren van sociale voorzieningen, uit te sluiten van sociale dienstverlening en te dwingen de arbeidsmarkt op te gaan. Door toenemende kennis van de werkwijze van bureaucratische organen, is de doelgroep zich steeds meer bewust van de voorwaarden van digitale selectiemethodes van dienstverleners. Op deze wijze leren en bedenken ze tactieken om juridische belemmeringen te omzeilen. Doelgroepen manipuleren structureel sociale diensten, door gewenste ‘perfecte data’ voor toegang aan sociale diensten te leveren. Als reactie hierop worden nieuwe datacontrole mechanismes ontwikkeld die ervoor zorgen dat nog een groter gat ontstaat tussen het individu en zijn of haar digitale identiteit, oftewel het ‘individu’. In dit proces weten de meest succesvolle Roma migranten buiten het blikveld van de dienstverleners te blijven om zo onopgemerkt te blijven voor de Welfare Ban-opticon.

Het Criminologisch Netwerk Nederland

Het CNN: Criminologisch Netwerk Nederland

Wie zijn wij?

Begin 2015 is het CNN opgericht met als doel om 3e jaars bachelorstudenten, masterstudenten en alumni Criminologie samen te brengen en hen te ondersteunen en te faciliteren bij hun persoonlijke en professionele ontwikkeling. Door mensen met een uiteenlopende ervaring, visie en kennis op het gebied van Criminologie bij elkaar te brengen kan iedereen iets van elkaar leren. We zijn te vinden via www.hetcnn.nl.

Hoe doen wat dat?

Het CNN biedt haar leden de mogelijkheid om op verschillende manieren met elkaar in contact te komen. Het CNN heeft niet alleen een uitgebreid ledengedeelte, het netwerk verzorgt ook evenementen, lezingen en netwerkborrels met gastsprekers waarbij leden elkaar beter kunnen leren kennen. Tevens kunnen leden met elkaar in contact komen via de speciaal ontwikkelde groepen of door elkaar privéberichten te sturen. Daarnaast streeft het CNN ernaar om de schakel te zijn tussen de werkgever en de werknemer. Door de vacaturebank kunnen zowel werkgevers de CV's van leden bekijken en contact opnemen, maar ook vacatures plaatsen waar de leden op kunnen reageren.

Wat zijn de voordelen van het CNN voor de werkgever?

Als werkgever heb je de gelegenheid om je naamsbekendheid te vergroten op meerdere manieren, bijvoorbeeld op één van de evenementen. Dit kan zowel door als werknemer naar een van de vele interessante evenementen te gaan en leden te ontmoeten op de netwerkborrel, als het leveren van een gastspreker voor een seminar. Of ben jij als werkgever op zoek naar een criminoloog met affiniteit of specialisatie in een bepaalde richting? Via de vacaturebank weet jij de criminoloog te vinden! Met evenementen, netwerkborrels en een uitgebreid ledengedeelte op de website wordt informatie-uitwisseling al een stuk gemakkelijker!

COLOFON

Redactie:

Nicole Haas, Daan van Uhm

Correspondentieadres:

De Criminoloog

Postbus 71304

1008 BH Amsterdam

redactie.tvc@nscr.nl

www.criminologie.nl/nvc

vormgeving: Joost van Ommen